

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.262/2016/8.szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Mihály Katalin ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek - a dr. Simon Ida ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen egészségügyi finanszírozási díj megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2011. június 22. napján kelt 11.G.40.047/2010/42. számú ítélete ellen a felperes részéről 43. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **megváltoztatja** és kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 466.784.083,- (Négyszázhatvanhatmillió-hétszáznyolcvannégyezer-nyolcvanhárom) Ft-ot és ennek 2009. október 15. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Mellőzi a felperest elsőfokú eljárási költségben marasztaló rendelkezést és kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 3.500.000,- (Hárommillió-ötszázezer) Ft elsőfokú eljárási költséget.

A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 356.800,- (Háromszázötvenhatezer-nyolcszáz) Ft-ra leszállítja és megállapítja, hogy a fennmaradó 543.200,- (Ötszáznegyvenháromezer-kettőszáz) Ft le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1.000.000,- (Egymillió) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 356.800,- (Háromszázötvenhatezer-nyolcszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, míg a fennmaradó 543.200,- (Ötszáznegyvenháromezer-kettőszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhére marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A **"B"** Kórházat költségvetési szervként az alapító (**város neve**)-i Önkormányzat üzemeltette, finanszírozását - utólagos negyedévenkénti teljesítmény-elszámolás alapú finanszírozási szerződéssel - az alperes biztosította. A **"B"** Kórház mint költségvetési szerv 2003. június 30-ával - a város képviselő-testületének határozata alapján - tevékenységét megszüntette, jogutódja a szintén önkormányzati tulajdonú **"B"** Kórház Közhasznú Társaság lett.

E felperesi jogelőd közhasznú társaság és az alperesi jogelőd között 2003. június 19-én finanszírozási szerződés jött létre, mely megállapodást a felek többször módosítottak. A szerződés 9.1) pontja értelmében az megszűnik a szolgáltató halálával, megszűnésével, megszüntetésével, illetve a szerződéskötés jogalapjának megszűnésével.

A felperesi jogelőd az egészségügyi szolgáltatás nyújtását 2003. július 1-jével megkezdte.

(**Város neve**) Város Önkormányzata a közhasznú társaságban lévő üzletrészt - pályázati felhívás eredményeként - 2004. július 1. napján értékesítette a **"C"** Zrt.-nek, aki jelenleg is a felperesi cég kizárólagos tulajdonosa.

A közhasznú társaság 2004. július 1-jén ellátási szerződést kötött az önkormányzattal, melynek II/1. pontja szerint a felperes vállalta, hogy biztosítja az önkormányzat kötelező feladatát jelentő területi egészségügyi ellátási kötelezettségét. A II/2. pontban a felek rögzítették, hogy az önkormányzat az egészségügyi ellátási kötelezettsége körébe tartozó feladatokat a befektető tulajdonába került szolgáltató részére szerződéssel átadta, míg a 6. pontban az önkormányzat kijelentette, hogy az egészségügyi ellátás kötelezettsége körébe tartozó minden feladatot kizárólag a szolgáltató útján lát el.

Ugyanezen a napon az önkormányzat, a felperes és a **"C"** Zrt. mint befektető között beruházási és vagyonhasználati megállapodás is létrejött, melynek alapján az önkormányzat a tulajdonában álló, szerződésben megjelölt ingatlanait és ingóságait a szolgáltató használatába adta, míg a **"C"** Zrt. meghatározott értékű orvosi műszer és berendezés beszerzésére vállalt kötelezettséget.

A jogszabályváltozás miatt időközben nonprofit kft.-vé átalakult felperes 2009. április 9. napján csődkérelmet nyújtott be, ezzel 2009. július 30-ig csődeljárás alá került. Majd a ... Bíróság 22.Fpk.... számú végzésével megállapította fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását, melynek kezdő időpontja 2009. augusztus 3. napja volt. A felszámolási eljárásban az alperes hitelezői igényét 306.605.917,- Ft-ban bejelentette, azt a felszámoló visszaigazolta és nyilvántartásba vette.

Az önkormányzat 2009. július 14. napján kelt levelével a felperessel kötött beruházási és vagyonhasználati megállapodást, valamint az ellátási szerződést „2009. augusztus 31. napjára azonnali hatállyal” felmondta. Felmondásának indokaként a vállalt beruházás nem teljesítését jelölte meg. A felmondást a felperes tudomásul vette.

A felperes 2009. június-augusztus hónapokra elkészítette a finanszírozási elszámolását és azt utalás végett az alpereshez benyújtotta. A díj azonban nem került folyósításra, mivel az önkormányzat a felszámolás elrendelését követően létrehozta a kórház üzemeltetésére a tulajdonában álló **"B"** Kórház Nonprofit Kft.-t, majd 2009. augusztus 24-én és 26-án - további három helyi önkormányzat részvételével - szerződést kötött az új szolgáltatóval 2009. szeptember 1-jétől kezdődően az egészségügyi ellátás biztosítására, amiben a szerződő felek úgy rendelkeztek, hogy a finanszírozó a 2009. szeptember 1. napja előtt nyújtott és elszámolt teljesítmények után járó díjat az új egészségügyi szolgáltató részére utalja ki. Ennek megfelelően az alperes a 2009. június-augusztus havi, összesen 773.390.000,- Ft finanszírozási díjat az új szolgáltatónak utalta át.

A felperes módosított keresetében 773.390.000,- Ft és ennek közeparányos időponttól járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Rámutatott, az egészségügyi szolgáltatásról, egészségügyi alaphól történő finanszírozásról szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet (továbbiakban: Fkr.) 6/C. § (2) bekezdése szerint az egészségügyi szolgáltató finanszírozási szerződésének megszüntetését követő végső elszámolásakor a szolgáltató díjazásra jogosult.

Véleménye szerint a Fkr. 6/C. § (5) bekezdésében meghatározott megállapodás érvényesen nem jött létre, mivel abban a felperes nem szerepelt szerződő félként. Ezzel összefüggésben kifejtette, a hivatkozott bekezdés helyes értelmezése szerint a régi jogosult, azaz a felperes a díjazásra való jogosultság tárgyában kötött megállapodásnak kihagyhatatlan alanya. Ilyen megállapodás hiányában a felek elszámolására az Fkr. 6/C. § (2) bekezdése alkalmazandó, vagyis az érintett időszakra járó finanszírozási díjra a felperes jogosult. Kiemelte, ezesetben az alperes hivatkozása ellenére sem gazdagodna jogalap nélkül, mert az alapszerződés megkötésekor a felperes az egészségügyi pénzügyi szolgáltatás teljesítését a korábbi szolgáltató jogutódjaként vette át, elszámolására az Fkr. 6/C. § (4) bekezdése vonatkozott.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, a 2003-ban az utolsó három hónapra járó finanszírozási díj nem engedményezés címén, hanem az egészségbiztosítási alaphól történő Fkr. 6/C. § (4) bekezdése alapján került utalványozásra a felperesi jogelőd részére. A felperes 2003. július 1. napjától 2009. augusztus 31. napjáig látta el a kórház működtetését, amelyre járó finanszírozási díjat megkapta. Az utolsó 3 hónap tekintetében a kiutalást megelőzően azonban a négy önkormányzat megállapodást kötött az új szolgáltatóval és abban is megállapodtak, hogy a 2009. szeptember 1-je előtti időszakban járó díjat az alperes az új szolgáltató részére utalja át, melynek az alperes eleget tett. Erre pedig az Fkr. 6/C. § (5) bekezdése alapján jogi lehetőségük volt. Másodlagosan beszámítási kifogást terjesztett elő a felperessel szemben folyó felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igénye kapcsán, melynek összegét az elsőfokú eljárásban a nyilvántartásba vételre került 43.792.439,- Ft-ban, valamint további hitelezői igényként 687.597.950,- Ft-ban határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint 2003-ban a felperesi jogelőd nem saját hatályos szerződése, hanem az önkormányzat rendelkezése alapján, az Fkr. 6/C. § (4) bekezdése szerinti jogutódlással részesült az első három hónapban díjazásban. A perbeli követelés kapcsán a 2006. évi CXXXII. törvény (Eftv.) 1. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv (**város neve**) Város Önkormányzata volt, míg a 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet (Fkr.) 2. § b) pontja értelmében egészségügyi szolgáltatónak 2003-tól a felperes, majd annak - a későbbi időszakban - a 2009. augusztusi megállapodás alapján a **"B"** Kórház Nonprofit Kft. minősül. Kifejtette, a felperessel kötött finanszírozási szerződés külön jognyilatkozat nélkül, azzal szűnt meg, hogy az önkormányzat más egészségügyi szolgáltatóval újabb finanszírozási szerződést kötött. Az (5) bekezdés harmadik tagmondatát pedig úgy értelmezte, hogy a korábbi időszakra járó díjról szóló megállapodásban a régi szolgáltatónak, azaz a felperesnek nem kellett részt vennie. A jogszabály logikai felépítése alapján szerződő fél az egészségügyi szolgáltatásért felelős szerv és az új szolgáltató lehet, így az ő megállapodásuk alapján a korábbi egészségügyi szolgáltató és a finanszírozó közötti finanszírozási szerződés megszűnik. Rámutatott továbbá, az önkormányzat, aki ellátási szerződéssel jogviszonyban állt a felperessel, az ellátási szerződésben foglaltak alapján a felperes felé elszámolási kötelezettséggel tartozik.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az Fkr. 6/C. § (5) bekezdésének harmadik tagmondatát. Hangsúlyozta, az általános jogelvekkel és a polgári jogi alapelvekkel összhangban kell értelmezni a jogszabályt, eszerint pedig a teljesítmény után fizetendő finanszírozási díjat kizárólag akkor lehet teljes egészében az új szolgáltató részére folyósítani, ha erről a régi szolgáltató a közszolgáltatásért felelős szervvel, illetve az új szolgáltatóval megállapodott. Jogorvoslati kérelmében hivatkozott az általa az elsőfokú eljárás során csatolt egészségügyi miniszteri állásfoglalásra, amelyből ugyancsak az a

következtetés szűrhető le, hogy a jogalkotó akarata nem az elsőfokú bíróság általi értelmezésre irányult. Ekörben utalt az OEP főigazgató 2009. június 19-i állásfoglalására is. Kiemelte, a jogbiztonság elve súlyosan sérülne, ha a kérdéses jogszabály alkotójának és legfőbb alkalmazójának, a finanszírozási kérdésekben döntési jogosultsággal rendelkező legfőbb szerv vezetőjének állásfoglalását a bíróság nem venné figyelembe. Álláspontjának alátámasztásául hivatkozott az Fkr. 2003 januárjában hatályos szövegére és a visszerthesség vélelmére is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Szegedi Ítéltábla a Gf.III.30.440/2011/7. számú végzésével a per tárgyalását a ... Bíróság előtt .Fpk.... szám alatt folyó felszámolási eljárásban bejelentett 687.597.950,- Ft alperesi hitelezői igény nyilvántartásba vételével kapcsolatos eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

A ... Bíróság Gazdasági Kollégium Felszámolási Csoport .Fpkh..../103. számú végzésével kötelezte a felszámolót, hogy 15 napon belül az alperesi hitelező 262.719.115,- Ft összegű hitelezői igényét, mint határidőben bejelentettet vegye nyilvántartásba. A végzés a ... Ítéltábla .Fpkhf..../2016/3. számú végzésével jogerőre emelkedett.

A felszámoló az alperes hitelezői igényét összesen 306.820.702,- Ft-ban vette nyilvántartásba.

A felperes a folytatódó eljárásban fellebbezését változatlanul tartotta fenn.

Az alperes elsődleges ellenkérelme ugyancsak változatlan maradt, másodlagosan azonban a felszámoló által nyilvántartásba vett 306.820.702,- Ft erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő.

A felperes a módosított beszámítási kifogást nem vitatta, ahhoz hozzájárult és a fennmaradt összegben kérte marasztalni az alperest.

A módosított fellebbezés **alapos**.

Az 1997. évi CLIV. tv. (Eütv.) 152. § (1) bekezdése sorolja fel a települési önkormányzat alapellátás körébe tartozó feladatait, míg (3) bekezdése ugyancsak feladatai közt rögzíti a tulajdonában vagy használatában levő járó-, illetőleg fekvőbeteg szakellátást nyújtó egészségügyi intézmények működésének biztosítását. E feladatát - arra szóló jogosultsága esetén - elláthatja saját szervei, saját tulajdonú szervezetei, társaságai révén, de azokra harmadik személyekkel is- ha arra jogszabályi jogosultságuk van - szerződést köthet. Az egészségügyi szolgáltatók a nyújtott egészségügyi szolgáltatások vonatkozásában a teljesített és ellenőrzött szolgáltatások egészségbiztosítási szervek általi finanszírozására jogosultak (Eütv. 154. § b) pontja). Egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnek a perbeli időszakban az egészségügyi közszolgáltatás biztosítására kötelezett szerv minősült (2006. évi CXXXII. tv. (Eftv.) 1. § (2) bekezdés c) pontja). Mindezeket a perbeli jogvitára vetítve: a helyi önkormányzat minősült az egészségügyi közszolgáltatás biztosítására kötelezettnek, azonban ezzel kapcsolatos feladatait ellátási szerződés keretében a felperesnek, mint szolgáltatónak adta át. A finanszírozás az alperes és az egészségügyi szolgáltató - jelen esetben felperes - közötti szerződés alapján történt (217/1997. (XII.1.) Korm. rendelet 19. §). A szerződésben rögzített finanszírozás rendje nem lehetett ellentétes a 43/1999. (III.3.) Korm. rendelet (Fkr.) szabályaival. Ilyen tartalmú szerződést kötöttek a peres felek is, melynek alapján az alperes utólagos elszámolással folyósított különböző költségterítéseket, díjakat a felperesnek.

A per másodfokú eljárásában a felek között a vita már csak kizárólag a jogalap kérdésében állt fenn. Ezzel összefüggésben a következőket lényeges kiemelni:

Az Fkr. 6/C. § (2) bekezdésében rögzíti, hogy az egészségügyi szolgáltató vagy annak szervezeti egysége teljesítményen alapuló finanszírozási szerződésének megszüntetését követően, végső elszámoláskor a szolgáltató díjazásra jogosult. A 6/C. § (5) bekezdése lehetőséget ad a finanszírozási szerződés megszűnését megelőzően nyújtott és elszámolható díjak utalványozásáról való külön megállapodásra, felsorolva ennek feltételeit. Ilyen feltétel, hogy a finanszírozási szerződésnek szükségképpen azért kell megszűnnie, mert a közszolgáltatásért felelős szerv ellátási kötelezettségének átruházásáról más szervvel megállapodott, vagy más egészségügyi szolgáltatóval egészségügyi ellátási szerződést kötött.

Ezzel összefüggésben lényeges, hogy a felek közt létrejött és többször módosított finanszírozási szerződés valójában nem az önkormányzat által megkötött új ellátási szerződés létrejöttével szűnt meg, hanem a beruházási és vagyonhasználati, valamint az ellátási szerződés önkormányzat általi felmondásával. Miután a finanszírozási szerződés később sem módosult 9.1) pontja szerint a szerződés - egyebek mellett - megszűnik a szerződéskötés jogalapjának megszűnésével, az elfogadott felmondással a felperes elvesztette jogosultságát a további működés - finanszírozásra, hiszen az ahhoz szükséges tényleges szolgáltatásnyújtás ezzel megszűnt. Ekként megvalósult a 9.1) pontban rögzített feltétel, a finanszírozási szerződés jogalapját ugyanis a közszolgáltatásra kötelezett önkormányzat és a felperes mint szolgáltató között létrejött szerződések - ténylegesen az ellátási szerződés - képezték. Ettől független, hogy 2009. szeptember 1-jei hatállyal az önkormányzat a maga által alapított szolgáltatóval újabb szerződést kötött. Ezt támasztja alá az is, hogy a felmondás mind keltét, mind hatályosulását tekintve korábbi időpontra szól. Ez egyben azt is jelenti, hogy az Fkr. 6/C. § (5) bekezdésében rögzített feltételek a perbeli esetben nem álltak fenn, az itt szabályozott utalványozási mód alkalmazása ezért fel sem merülhetett.

Lényeges ugyanakkor az is, hogy még ha a 6/C. § (5) bekezdésében írt tényállás egyébként fennállt volna, annak alkalmazhatóságához vagy az alperesnek, vagy tulajdonosának szerződő félként kellett volna szerepelnie a korábbi időszakra járó finanszírozási díjról való megállapodásban. Pusztán az új szolgáltató és tulajdonosa, az önkormányzat részvétele ehhez nem elegendő (hasonlóan: Kúria Gfv.VII.30.252/2012/13. számú döntés). Ugyancsak ezt az értelmezést támasztja alá a Kúria Pfv.IX.20.585/2009/4. számú közbenső ítéletében kifejtett nyelvtani értelmezés, amely szerint az (5) bekezdésben szereplő többszörösen összetett mondatban a főmondat: a finanszírozási szerződés megszűnését megelőzően nyújtott és elszámolható teljesítmények után járó díjat az OEP a megállapodó, illetve a szerződő felek erre vonatkozó külön megállapodása szerint utalványozza. Az alárendelt mellékmondat ad arra választ, hogy ez akkor történhet, ha a finanszírozási szerződés a jogszabályhelyben megjelölt egyik vagy másik módon szűnt meg. E nyelvtani értelmezésből az következik, hogy a közszolgáltatásért felelős önkormányzat az újabb szolgáltatóval nem állapodhat meg olyan teljesítmény után járó díjról, amely nem az általa nyújtott szolgáltatás ellenértéke. Az erről való megállapodás megkötése során az érintett korábbi szolgáltatónak vagy tulajdonosának félként részt kell vennie, illetőleg ahhoz hozzá kell járulnia. Az értelmezést erősíti az is, hogy a polgári jogi alapelvekkel - így a visszterhességgel - ellentétes jogszabály létrehozása nem lehetett a jogalkotó célja az egyébként polgári jogi szerződéses jogviszonyban (BH2004. 422.). További indokot jelent emellett a Ptk. 319. § (2) bekezdése, melynek értelmében a szerződés megszüntetése esetében az a jövőre nézve szűnik meg és a felek további szolgáltatásokkal nem tartoznak. A megszűnés előtt már nyújtott szolgáltatás szerződésszerű pénzbeli ellenértékét azonban meg kell fizetni. A felmondás pedig a szerződést megszünteti (Ptk. 321. § (1) bekezdés). Ezeket a szabályokat az Fkr. 6/C. § (5) bekezdése sem írja felül, tekintettel az alperes főigazgatójának 2009. június 19-i - csatolt - állásfoglalására is.

Mindezek miatt az alperes a felperes részére köteles megfizetni a szolgáltatási időszak utolsó három hónapjára járó díjakat.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla a mértékét illetően már nem vitatott - elismert beszámítási kifogás szerinti összeggel csökkentett - finanszírozási díj és járuléakai megfizetésére kötelezte az alperest, a módosított fellebbezéssel érintett részében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva az elsőfokú ítéletet.

A kamatról szóló rendelkezés a Ptk. 301/A. §-án alapul, a kereseti kérelemnek megfelelően, anyagi jogi jogszabály lévén a követelés esedékessé válásának időpontjában hatályos szöveg figyelembe vételével.

A részleges pernyertességre tekintettel - a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazásával - rendelkezett az ítélet tábla az első- és másodfokú perköltésekről, alapulvéve a pernyertesség-pervesztesség arányát, a jogi képviselők által kifejtett munkamennyiséget, de figyelemmel volt a magas pertárgyértékre illetőleg fellebbezési értékre is.

Ugyancsak a pernyertességi-pervesztességi arányokhoz igazodóan döntött, a pertárgyérték és fellebbezési érték alapján a le nem rótt elsőfokú és fellebbezési eljárási illetékekről. A felperes a pervesztességi arányához igazodó illetékek megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján köteles. Az alperes 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja értelmében fennálló illetékmentessége folytán a marasztalási összeghez igazodó elsőfokú és fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad (Itv. 4. § (1) bekezdés).

Szeged, 2017. március 3.

Dr. Kiss Gabriella s.k.	Bálint Attila s.k.	Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.I.30.262/2016/14. szám

A Szegedi Ítélet tábla a dr. Mihály Katalin ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek - a dr. Simon Ida ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen egészségügyi finanszírozási díj megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2011. június 22. napján kelt 11.G.40.047/2010/42. számú ítélete ellen a felperes részéről 43. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

K I J A V Í T Ó V É G Z É S T:

Az ítélet tábla a 2017. március 3. napján kelt Gf.I.30.262/2016/8. számú ítélete rendelkező részének első bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 466.569.298,- (Négyszázhatvanhatmillió-ötszázhatvankilencezer-kettőszázkilencvennyolc) Ft-ot és ennek 2009. október 15. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Szegedi Ítéltáblánál írásban, 3 példányban kell előterjeszteni a Kúriához címzetten.

INDOKOLÁS

A Szegedi Ítéltábla a 2017. március 3. napján meghozott Gf.I.30.262/2016/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezését megváltoztatta és kötelezte az alperest 466.784.083,- Ft tőke és járulékaik megfizetésére. Határozatának indokolásában utalt arra, hogy a felperes keresete 773.390.000,- Ft megfizetésére irányult, míg a peres felek által egyezően előadott és a felperes által is elismert alperesi beszámítási kifogás összege 306.820.702,- Ft volt.

Az ítéltábla az alperes kérelme alapján észlelte, hogy ítélete rendelkező részének első bekezdése nyilvánvaló számítási hiba folytán téves összeget tartalmaz, ami az ítélet indokolásából is egyértelműen megállapítható. Erre figyelemmel a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján a számítási hibát jelen kijavító végzésével korrigálta.

A végzés elleni fellebbezési jogról szóló tájékoztatás a Pp. 224. § (4) bekezdésén, 233/A. §-án és a 2/2008. (V.19.) PK vélemény II. tételén alapul.

Szeged, 2017. április 25.

Dr. Kiss Gabriella s.k.	Bálint Attila s.k.	Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

ZÁRADÉK

A kijavító végzés 2017. május 19. napján
j o g e r ő s.

Szeged, 2017. május 23.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke